ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุม ภายในกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา : กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวจันที่รา ยาวุฒิ

ปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการก้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ชูศรี เที้ยศิริเพชร

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุม
ภายในกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา: กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในกับระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ และเพื่อทราบความเหมือนและแตกต่างกันของสอง
ระบบอันจะเป็นแนวทางในปฏิบัติงานให้มีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวมรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการศึกษาแบบฟอร์ม การดำเนินงานของทั้งสองระบบ โดยระบบการควบคุมภายในจัดทำโดยคณะทำงานวางระบบการ ควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจตามแนวทางของ COSO ส่วนระบบการประกันคุณภาพการ ศึกษาเป็นระบบที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และดำเนินการโดยคณะกรรมการชุดต่างๆ

การศึกษาเปรียบเทียบโดยวิเคราะห์เพื่อระบุกิจกรรมของทั้งสองระบบว่ามีความเหมือน หรือแตกต่างกันจากการศึกษาพบว่า ระบบการควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจได้มีการวาง ระบบการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมถึงการปฏิบัติงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ หลักในการการบริหารเชิงคุณภาพรวม (Total Quality Management –TQM) ซึ่งเน้นการปรับปรุง อย่างต่อเนื่องโดยระบบ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ระบบการควบคุมภายในมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ให้เกิดการปฏิบัติงาน โดยการใช้ทรัพยากรทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพโดยประหยัด ได้ผลคุ้มค่า และบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยถูกต้องตามระเบียบราชการ การจัดทำรายงานทางการเงิน เป็นไปอย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันเวลา ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคณะบริหารธุรกิจมี

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) และความมั่นใจ (Confidence) ให้กับผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) โดยมีแนวทางการปฏิบัติทั้งหมด ของระบบการควบคุมภายในมี จำนวน 117 รายการ การประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 149 รายการ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วมี แนวทางการปฏิบัติที่เหมือนกันของทั้งสองระบบมีจำนวน 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.50 ของ ระบบการควบคุมภายใน และ ร้อยละ 20.80 ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคิด และมี แนวปฏิบัติ ที่มีความคล้ายคลึงกันซึ่งมีวัตถุประสงค์เหมือนกันแต่กิจกรรมต่างกัน โดยระบบการ ควบคุมภายในมีจำนวน 47 รายการคิดเป็นร้อยละ 40.17 ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษามี จำนวน 117 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 78.52 ส่วนแนวทางการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ตามระบบการ ควบคุมภายในมีจำนวน 39 รายการคิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.68

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวชี้วัดด้านการควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจจากแนว ปฏิบัติการควบคุมภายในโดยมีคัชนีวัดผลการปฏิบัติงานทั้งสิ้นของระบบการควบคุมภายใน มีจำนวน 81 ดัชนีวัดผล เมื่อเปรียบเทียบกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 56 ตัวบ่งชื้ มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบจำนวน 36 ดัชนีวัดผล เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนตามการควบคุม ภายในคิดเป็นร้อยละ 44.44 ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 64.29 ส่วนตัว ชี้วัดที่มีความคล้ายคลึงกันระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 6 ดัชนีวัดผลคิดเป็นร้อยละ 7.41 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 3 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.36 ในส่วนที่ แตกต่างกัน ตามระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 39 ดัชนีวัดผล คิดเป็นร้อยละ 48.15 ระบบ การประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 17 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 30.35

การศึกษาเปรียบเทียบทั้งแนวปฏิบัติและตัวชี้วัดของทั้งสองระบบทำให้ทราบถึงแนวปฏิบัติ ที่เหมือนกันคณะบริหารธุรกิจและผู้เกี่ยวข้องควรจะนำไปปรับใช้โดยสร้างระบบงานเพื่อให้แนว ปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title

A Comparative Study of the Performance of the

Internal Control System and the Quality Assurance

System: A Case Study of the Faculty of Business

Administration, Chiang Mai University

Author

Miss Chantira Yavoot

Degree

Master of Accounting

Independent Study Advisor

Assoc.Prof.Chusri Taesiriphet

ABSTRACT

The objective of this study "A Comparative Study of the Performance of the Internal Control System and the Quality Assurance System: A Case Study of the Faculty of Business Administration, Chiang Mai University" is the compare the performance of the Faculty of Business Administration according to the internal control system and the quality assurance system, and to find out similarities and differences of both systems in order be an guideline for having consistent and efficient performance.

The data was collected by conducting an interview and studying performance forms of both systems. The study showed that the internal control committee of the Faculty of Business Administration laid down the internal control system under the guideline of COSO. For the quality assurance system, it was a system which was appointed by Chiang Mai University and handled by each committee.

The comparative study was analyzed in order to indicate activities of both system whether it was consistent with or different from each other. It was found that the internal control system of the Faculty of Business Administration had been set its performance system inclusive of the performance in according to the quality assurance system by using Total Quality Management (TQM) principle. TQM was a principle which emphasised on continuos

improvement by using PDCA (Plan-Do-Check-Act). The internal control system aimed to create a worthwhile performance which used all resources economically, and accomplished the objective, in along with the government regulations. The Financial report was correct, reliable and in time. For the quality assurance, it aimed to create satisfaction and confidence to stakeholders. The total guideline of an internal control system was 117 items. For a quality assurance system, there was 149 items. Comparatively, there was 31 similar guidelines from both system. It was 26.50% of an internal control system, and 20.80% of an quality assurance system. For similar guidelines and objectives but different activities, the internal control system had 47 items or 40.17%, but the quality assurance system had 117 items or 78.52%. For different guidelines, the internal control system had 39 items or 33.33%, but the quality assurance had 1 item or 0.68%.

This study was determined internal control indicator of the Faculty of Business Administration from internal control guideline. The total indicator of the internal control system was 81 indicators. Comparative, the quality assurance had 56 indicators. For both systems, there was 36 similar indicator or 44.44% of internal control system and 64.29% of quality assurance system. For both system, there was 6 indicators or 7.41% which were similar to those in internal control system. For quality assurance system, there was 3 indicators or 5.36%. For different indicator, internal control system had 39 indicators or 48.15%, while quality assurance had 17 indicators or 30.35%.

The comparative study in both performance guideline and indicator of both system showed the similar performance guideline of the faculty of Business Administration. Besides, related people should use this study as a guideline for creating a consistent work structure to follow the same direction and have more efficient performance.

Copyright by Chiang Mai University All rights reserved